

Disperate speranza

Luigi Rossi

Di spe- ra-te spe- ran- ze, ad- di- o, ad- di- o,
 Ahi men- ti- te spe- ran- ze, an- da- te a vo- lo,

Dis- spe- ra-te spe- Ahi men- ti- te spe-

Dis- spe- Ahi men-

dis- pe- ra-te spe- ran- ze, ad- di- o, ad- di- o,
 ahi men- ti- te spe- ran- ze, an- da- te a vo- lo,

ran- ze, ad- di- o, ad- di- o, dis- spe- ra-te spe-
 ran- ze, an- da- te a vo- lo, ahi men- ti- te spe-

ra-te spe- ran- ze, dis- spe- ra-te spe- ran- ze, ad- di- o, ad- di- o,
 ti- te spe- ran- ze, ahi men- ti- te spe- ran- ze, an- da- te a vo-

[10]

dis- spe- ra-te spe- ran- ze, ad- di- o, ad- di- o,
 ahi men- ti- te spe- ran- ze, an- da- te a vo- lo, (h)

ran- ze, dis- spe- ra-te spe- ran- ze, dis- spe-
 ran- ze, ahi men- ti- te spe- ran- (b) ze, dis- spe-

o, dis- spe- ra-te spe- ran- ze, dis- spe- ra-te spe- ran- ze, ad-
 lo, ahi men- ti- te spe- ran- ze, ahi men- ti- te spe- ran- ze, an-

15

dis-spera-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o.
ahi men-ti-te spe-ran-ze, an-dan-te a vo-lo.
Se la bel-la ch'a-

ra-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o.
ti-te spe-ran-ze, an-dan-te a vo-lo.
Se la bel-la ch'a-

di-o, ad-di-o.
da-te a vo-lo.
Se la bel-la ch'a-

20

do-ro la mia ca-ra mer-cè post' ha in ob-li-o e non cu-ra sen-
spi-ri mi las-cia-te pe-nar e lan-guir so-lo non tro-van-do pie-

do-ro la mia ca-ra mer-cè post' ha in ob-li-o e non cu-ra sen-
spi-ri mi las-cia-te pe-nar e lan-guir so-lo non tro-van-do pie-

do-ro la mia ca-ra mer-cè post' ha in ob-li-o
spi-ri mi las-cia-te pe-nar e lan-guir so-lo

tir che per lei mo-ro, e non cu-ra sen-
tà a miei mar-ti-ri, non tro-van-do pie-

tir che per lei mo-ro, e non cu-ra sen-
tà a miei mar-ti-ri, non tro-van-do pie-

e non cu-ra sen-tir che per lei mo-ro, e non cu-ra sen-tir,
non tro-van-do pie-tà a miei mar-ti-ri, non tro-van-do pie-tà

cu- ra sen- tir che per lei mo- ro, e non cu- ra sen- tir che per lei mo- ro.
 van- do pie- tà a miei mar- ti- ri, non tro- van- do pie- tà a miei mar- ti- ri.
 tir che per lei mo- ro, e non cu- ra sen- tir che per lei mo- ro.
 tà a miei mar- ti- ri, non tro- van- do pie- tà a miei mar- ti- ri.
 sen- tir che per lei mo- ro, e non cu- ra sen- tir che per lei mo- ro.
 pie- tà a miei mar- ti- ri, non tro- van- do pie- tà a miei mar- ti- ri.

Ahi che de- vo spe- rar dal id- ol mi- o, dal i- dol
 Se go- de- te an- cor vuoi dal mio gran duo- lo, dal mio gran
 Ahi che de- vo spe- rar dal id- ol mi- o, dal i- dol
 Se go- de- te an- cor vuoi dal mio duo- lo, dal mi- o gran
 Ahi che de- vo spe- rar dal id- ol mi- o, dal i- dol
 Se go- de- te an- cor vuoi dal mio duo- lo, dal mi- o gran

mi- o. Dis- pe- ra- te spe- ran- ze ad- di- o, ad- di- o,
 duo- lo. Ahi men- ti- te spe- ran- ze an- da- te a vo- lo,

mi- o. Dis- spe- ra- te spe- Ahi men- ti- te spe-

duo- lo. Dis- spe- Ahi men-

[40]

dis-pe-ra-te spe-ran-
ahi men-ti-te spe-ran-

ze, ad-di-o, ad-di-o,
ze, an-da-te a vo-lo,

ran-ze, ad-di-o, ad-di-o,
ran-ze, an-da-te a vo-lo,

dis-spe-ra-te spe-
ahi men-ti-te men-

ra-te spe-ran-
ti-te men-ran-

ze, dis-spe-ra-te spe-
ze, ahi men-ti-te men-

ran-ze, ad-di-o, ad-di-o,
ran-ze, an-da-te a vo-

[45]

dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o,
ahi men-ti-te spe-ran-ze, an-da-te a vo-lo, (b)

ran-ze, dis-spe-ra-te spe-ran-
ran-ze, ahi men-ti-te spe-ran-(b)

ze, dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ad-an-

o, dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ahi men-ti-te spe-ran-ze, ad-an-

lo, dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ahi men-ti-te spe-ran-ze, ad-an-

dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o, di-o.
ahi men-ti-te spe-ran-ze, an-da-te a vo-lo.

dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o, di-o.
ahi men-ti-te spe-ran-ze, an-da-te a vo-lo.

dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o, di-o.
ahi men-ti-te spe-ran-ze, an-da-te a vo-lo.

dis-spe-ra-te spe-ran-ze, ad-di-o, ad-di-o, di-o.
ahi men-ti-te spe-ran-ze, an-da-te a vo-lo.